

Statsministerens tale i Kringkastingen
onsdag 6. februar 1952.

Top

Over hele Norge er budskapet om kong George 's plutselige död blitt mottatt med dyp sorg.

Det norske kongehus og det norske folk föler seg inderlig knyttet til det britiske kongehus og det britiske folk. Det nære slektskap mellom kongehusene gjør kong George's tidlige bortgang dobbelt smertelig for oss alle.

Det ligger meg i dag sterkt på hjertet å understreke hva kong George betydde for Norge og det norske folket under 5 års krig. Først og fremst gjennom den nære og intime kontakt mellom den britiske konge og Kongen av Norge. Men det må også være meg tillatt å si - som medlem av den daværende norske regjering som oppholdt seg i London gjennom de 5 år - at kong George var den sterkeste støtte Norge kunne ha. Samfölelsen mellom de to kongehus og mellom de to folk - som kjempet den samme kamp - var for Norge av en verdi som vanskelig kan vurderes höyt nok. Jeg gir med dette uttrykk for hva samtlige medlemmer av den norske regjeringen under krigen föler.

Også etter krigen har det varme vennskapet mellom det britiske og det norske folket stått sin prøve. I kong George's regjeringstid har forholdet mellom Norge og Storbritannia blitt utdypet i gjensidig forståelse og samarbeid på det politiske, økonomiske og kulturelle området.

Kong George var en klok, ansvarsbevist og menneskelig konge. Hans forhold til folk og regjering var preget av gjensidig tillit og forståelse. Aktet og beundret som han var over hele verden var han et symbol på det britiske folks store egenskaper. Egenskaper som vi nordmenn gjennom en trengselstid har lært å sette overordentlig höyt.

Det britiske folk har mistet sin konge. Han hadde en stor plass i folkets hjerte.

Vi nordmenn uttrykker vår dypeste deltakelse i det britiske folks sorg og lyser fred over kong George 's minne.